

התנ"ך הזה

קצריכת | עיני עיני

אנשים

משנה שם, משנה מזל

אופנת עיבור השמות לא פסחה לאחרונה גם על כמה מבכלי השמות היותר ידועים בעולם: יעקוב בן יצחק הוריע בחומש כי שינה את שמו לישראל, הסביר את שמו החדש על-ידי סיפור שלם אודות התגוששות עם זר שנראה לו כמלאך... פחות משמחת הנטיה ה"כנענית" החדשה של כמה מנהיגים מבין הצברים. רב אלוף גרעון בן יוזאש איש עין חרוד (פדג מתנגדי הדיקור) שינה את שמו לירושלם.

כסוקי השבוע

- **ירמיהו הענתותי**, בנאום פרשנות על המצב הבינלאומי: "ש' לום, שלום ואין שלום."
- **עמום התקיעי**, דובר מפ לגת האכזריים המאוחדת, בנאום בחי רוח בו מתח ביקורת חריפה על ה"קואליציה השלטת": "הילכו שניים יחדיו בלתי אם נועדו?"
- **רהבעם בן-שימה**, בהס בירו את מדיניות המכס החדשה של ממשלתו: "אבי יסר אתכם בשו' טים, ואני איסר אתכם בעקרבים."

בעי... על רקע שונה לגמרי שינה את שמו לוסף (בתזנת הפסים) בן-יע קב, שירד ב"שליח" למצרים. הוא קיבל מישרה ממשלתית גבוהה במשרד האספקה והקיזב שינה את שמו לצפנת פענח... אדם נוסף שאינו מרוצה מפרסום שמו הוא אוני בן-יהודה, שמחה בחוקף על פר סומים מסויימים שהופיעו בעתונות הצהובה, ואשר יחסו לו מעשה מגונה. טען אוני: **דא רתבע אותם למשפט על הוצאת רובה אין זה לפי כבודי ה' היסטוריה תטהר את שמאי**... אגב, בקרוב יוכל **שלמה המלך** ל- הקדוש את יצירתו לנושא חדש: **נדע בספר כי המלך עומד לדרף את אחת מכנות פרעה להרמון נשו**... תלו התלוצץ השגיר הישראלי בקאהר: "אנו מקוים שהיחסים בין שמי המדינות יהיו מעתה הדוקים מאד."

ארוסת שלמה בת פרעה (מא) יחסים קדוקים

הווי

מצא מין את מינו

בתיבת נוח, אישם על פני המים, פרץ החמור את המחיצה בין תאו לבין תא הסו' סים, גרם ללידת חיה חדשה שנקראה בו במ קים פרדה.

***

מיבצע ישמעאל

בגרה, כנען, דרש אברם ("אברהם") בן תרה, גט פיטורים מאשתי הגר, טען שאשתו הראשונה שרה צעקה כי "איננה יכולה לס' בול ערבים בבית."

טים. כל אחד משני הצדדים יקבל פה, ישחט אותו ויערוך אותו לזבח. אולם אסור היה להביא לשטח התחרות מציתים או אש בכל צורה שהיא. על כל צד היה להתפלל לאלוהיו שישלח אש מן השמים, שתשרוף את בשרי העולה.

אלהו, כניגולמן אמיתי הבטוח בצדקתו, נתן זכות קדימה למתנגדיו. "אתם הרבים", אמר. מאז הלפו שש שעות. השמש הלוחטת התקרבה על פני השדות היבשים מבצורת, נטתה מערבה אל הים. אליהו האיץ בנב"י אים באירוניה, "קראו בקול גדול! היתל, כי אלוהים הוא. אולי ישן הוא וייקץ...". הנביאים חרקו שיניים. נותרה להם תקוה אחת: שאליהו ייכשל ממש כמוהם.

"הביאו מים" ואז כה תורו של אליהו. הוא קרא לעם להתקרב, ניקה את הי שטח מקוצים, ערך 12 אבנים כמזבח, הניח עליהם עצים. אחר ניתח את הפר על העצים. הכל היה מוכן.

אז הורה אליהו לעוזריו: "הביאו מים!" הם מילאו כדי מים, שפכו אותם על המזבח וסביבותיו עד שהיה ברור כי שום תחולה לא תצית את המזבח הרטוב. אליהו התקרב, הרים את ידיו בתחנונים לשמים ואמר: "עוני, יהוה, עני, וידעו העם הזה כי אתה, יהוה, האלוהים ואתה הסיבות את ליבם אחרונית".

ברגע זה נפלה אש מהשמים, ותאכל את העולה ואת העצים ואת האבנים ואת העפר ואת המים אשר בתעלה ליחכה. לא נותר כל ספק. הבעלים כזבו. ההמון התנפל על-הם, גרר אותם עד לנחל קישון, שחט אותם עד לאיש האחרון.

כעבור שעתים נגמרה הבצורת. גשם בר כוח החל מצייץ את פני השדות.

דרכי חיים

נקמת אשה

לרחב לא היה איכפת במיוחד מי הם אורי חיה. היא קיבלה אותם בסברפנים מקצועי. העיבה כי השנים נראו זרים העלתה בה את התקווה לשכר גבוה מן הרגיל.

בלילה נשמעו דפיקות על הדלת. היה זה סמל משרה בלחית שני בלשים שבאו ל- רון חיפוש. "איפה המרגלים הישראליים?" שאל הסמל. רחב לא איבדה את עשתונותיה. "מה אני יודעת? היו כאן שני גברים שנראו, אומנם, כנוכרים, אך הם עשו את שלהם והלכו. אינני נוקמת לחקור את לקר חותי".

אז עלה בלבה רעיון: "רק כרגע יצאו דרך השער הזה. אם תמהרו, תשיגו אותם." השוטרים נעלמו, רחב מיהרה אל הלכותות שעמדו בחרבות שלופות בחדר המיטות. היא העלתה אותם לעליית הגג, החביאה אותם ב- ערימות פשתן. "אם אתם באמת מרגלים" אמרה, "הבטיחו לי חסות כאשר יכבשו ה- ישראלים את יריחו".

השטח הגדול. לא הפחד הניע את רחב להתחבר עם אויבי צמה. היתה זו בשבילה הזדמנות לקחת נקם בבני עירה שגרמו ל- מצבה הנוכחי. בת סוחר אמיד שהתאהבה בכנו של המושל, הפכה לפילגשו, נפלה רחב קרבן לגאות משפחתו של המושל. הם אסרו על בנם לשאתה לאשה. חייה נהרסו. מדחי אל דחי התגלגלה הנערה. אביה גר רש אותה מביתו. היא נאלצה למצוא מחסה בחדר מקובות חומת העיר, בשטח הגדול של יריחו. משם אל הזנות היתה הדרך קצרה. רגע בחשבונו לא איתר. בן-נון, התייצב בראש צבאו מול יריחו. העיר היתה אבודה. רחב שלשלה חבל שני, כמוסכם, ניצולה מן הסכנה. המושל ובנו הושמדו ואתם החברה שדחפה את רחב אל הזנות.

טלת ליד היתד, מחצה את רכתו של הגבר הישן במכה אדירה אחת, בה השקיעה את כל מרי לבה. אותו רגע ממש נשמעה הדרת סוסים, רמטכ"ל צה"ל, רביאלוף ברק-בן אבינועם, קפץ מסוסו. "בוא וראה את ה- איש שאתה מחפש", קראה לעומתו יעל. ברק לא איבד את עשתונותיו. יעל זכתה לחיבוק גם מידי המצביא ה- שני.

במדינה

נסים מיכון האש

עוד בהיותו ילד אהב אלי הקטן לשחק באש. לא פעם נזפה בו אמו בשל משיכה זו. רק נס משמים יציל אותו מפגע האש, אמרה וחזרה לשכנותיה בכפר תשב הקטן, בהרי גלעד. אך כל זה לא הועיל. בכל הו דמנות היה הנער לוקח במשיכה את אבן הצור ופתל של המשפחה ומתכה לאש כי תבוא.

עתה עמד אליהו, נביא מוכר ואיש אור פוויציה מובהק, על ראש הכרמל הצרפתי, בפתח מערתו המפורסמת ליד סטלה-מא ריס, לעג לעמלם של 450 נביאי בעל רי 400 נביאי אשרה שהתגודדו מאז שעות ה-

מסתירת-מרגלים רחב "עשו את שלהם והלכו"

בוקר המוקדמות, התפללו שתרד אש מהש- מים. לפניהם, במורד המערבי, התקהל קהל רב של בני ישראל מתושבי חיפה רבתי ו- ישובי העמקים. מצויידים במשקאות קרים וסנדוויצים, באו לראות את ההתחרות בין אליהו לבין נביאי הבעל. תוצאת התחרות נועדה לקבוע את הדת הרשמית של ה- מדינה. **כלי מציתים**. תנאי התחרות היו פשו-

הגבול יתד הגבורה

ברחבי ישראל, עמדו השבוע פלוגות צה"ל דום, האזינו לקריאת פקודת-יום שסיכמה את קרב מגידו. בשפה נמלצת, שירית כמעט, היארה שרת-הבטחון דבורה ("הנביאה") את מערכת-הדמים. אולם שום פסוק לא עורר בלב החיילים התפעלות כמו הציון-לשבח של יעל הקיננית.

רק מעטים ידעו כי מאחורי מעשה-הגבורה הפטרויטי של בתי-המעוטרים שהשחרורות, תמירת-הקומה, מסתרת פרשה אנושית מסי עירה.

חברות באיזה חבר. ההיכרות בין יעל וסיסרא לא החלה ברגע שנבר מיוזע, מגואל בדם, התפרץ אל המאהל השומם של שבט הקינים. היו ימים בהם הופעתו הבלתי צפויה של סיסרא, המצביא מצוחצח-ה- שירון ברכבו, היתה מפעימה את לב הנע- רה החולמנית, שאביה השיאה בעודה ילדה לגבר קשיש ממנה בהרבה, בשם חבר. אולם סיסרא היהיר היה מפונק: אחרי שתי פגיי שות על שפת הקישון זנח את הנערה. את בתה הפכה לשנאה לוחטת.

בכל זאת לא סרבה יעל לגמול לאלוף ה- מובס את מידת הכנסת האורחים כאשר ביקש ממנה מחסה. היא הכניסה אותו לאהלה, ה- ציעה לו משכב, כיסתה אותו בשמיכה. כי אשר ביקש ממנה כוס מים, הגישה לו ספל חלב.

אולם גם בשעת מפלתו לא נעלמה הירותו של סיסרא. הוא לא הבין את הגיסטה האנר- שית הפשיטה. לו היה ברור כי יעל עודנה נכספת לאהבתו, הוא משך אותה אליו, הח- גיק את צעקותיה בגטות, סיפק את תאו- תו. למרבית ההשפלה, שלחה ממיטתו ל- מור בפתח האוהל.

מאיהו שני, חיביקי. היה זה יותר מדי יעל רצה החוצה, ממירת בבכי. בריצתה נת- קלה רגלה ביתד האוהל. מבלי לחשוב, של- פה את היתד, נטלה את המקבת שהיתה מו-

תמרורים

נודד לאברהם בן-תרה, 100, ולאשתו ה- ראשונה, שרה, 96, אחרי 76 שנות נשור אים, בנו השני, בנה הראשון, יצחק.

נישואי. דויד בן-ישי ובתי-שבע החיתית, בטכס צנוע בארמון המלך בירושלים, אחרי חיזור ממושך וזמן קצר אחרי מותו הטראגי של גיבורי-ישראל אוריה, קצין יחידת-פשי- טה נודעת. לא נכח בטכס: נתן הנביא, שהעדרו פורש על-ידי שבועון סנסציוני מ- סויים כעדות לקרע בין המלך לבין הגוש ה- דתי.

נתגרושו. אחשורוש, שאח איראן רבתי, מושתי, אשתו הראשונה, לפי עצת שרה-ה- טכס ממוכן, טען כי סירובה של ושת לי- הופיע בפני אורתי המלך ביום-השנה השלי- שי לעלייתו לשלטון, בטענה שהיא חולה, עלול לגרום להתערערת חיי המשפחה ב- קיסרות.

נפטר. מתושלח בן-חנן ("האיש הזקן ביותר בעולם"). בגיל 969, אחרי מחלה קצ- רה. מתושלח, שגילה עוד בשנותיו האחרו- גות מרץ ופעילות רבה, הישפע לאחרונה קשה מכל פרשת החקירה של האסון הטר- גי בו הרג בנו, למך - לפי טענתו, בשב- גה - את קין בן-אדם, בשעת צייד.

* שתי האחרות: הגר וקטורה.